

LO VIN NOVÈL (Josèp Vaylet - 1927) Dedicat als vinhairons de mon país

Per plan cantar lo vin, lo cal saupre biure
Ane ! Batista, méis, que mon gobèl es liure !
Ai bon engolador quand lo vinet es bon
E lo senti passar fin coma de velós.
Tòrna méisser, Batista, e zop ! se me vòls creire,
Lèva lo coide nalt per estorar lo veire.
Après poirem brindar sens far tòrt a deguns.

Totes al còp, cantem, disciples de Bacchus
L'imne qu'es a l'onor del sang clar de la tèrra
Que fa rire lo paure al mièg de sa misèra,
Lo vin, nòstre bon vin qu'es mai qu'una licor,
Aquel jus de Noe que congrelha l'amor
E dona de colors a nòstras gaias minas,
E recombais los que tomban d'esquina.

Glòria a nòstres primcols, vins blancs, rotges, clarets,
Que fan truca-truca mai d'un per las parets,
Als vins que fan saltar los taps de las botelhas ;
Que fan cantar, que fan dansar garçons e filhas,
Donant calor al cur e gaitat a l'esperit,
Glòria al vin capitós, rei de cada convit,
Aquel vin qu'a rajat dels rasims de bona soca.

Lo raspet qu'engolam nos embauma la boca.
Se i a pas proses barrals, sauprem ont lo cotir,
O sang del Terrador, petejós a grumas,
Dins la taça d'argent, tu que dins mon nas fumas,
A vos far regassar los vinhairons paisans.

Bèdres treballadors, qu'avètz sovent la guinha,
S'aimatz lo vin, sabètz aimar tanben la vinha,
Per festejar Sant Vincent, Ô fraires del paissèl,
Levatz un còp de mai lo coide de'val cèl.
Coma s'aital volgatz trincar amb los angèls,
O lor far sentir qu'a de vigors estranjas,
Nòstre vin que de còps que se sap far cambiar en Dieus,
Es ben tant coquinòt qu'esparnha pas los sieus.

Ausissètz sos gloglos : l'oire es plen, viva l'oire !
Amics, asolhatz-vos lo dedins per, puèi, poire
Trabalhar coma cal las vinhas sens retard.
Bàste garda'm bèl briu lo gost d'aquel nectar !
Es lo que nos sosten. Qu'un barral se deliure,
Fraires de Sant Vincent, bevètz e fasètz biure !

Transcrich en occitan classic per Eliana Moisset

